

Son Bildiğim Aslında Başıydı Masalın

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 10 Haziran 2020

Bir düşü sonlandırabilirim ansızın ve çarpmıha gerilen günahlar boyunu aşarken matemini yeni düşler eker yeni mutluluklar b/içerim: bir ömür ki azadesi dünün; bir umut ki telvesi yarının; bir sema gösterisi ki yıldızların aşka ve hidayete erdiği; bir minval ki; içimdeki iklimi dilimleyen gizli ve mahcup öznem...

Fasıllar.

Fısıltılar.

Mizacın kavurduğu özlem ve tevaful yükü

Göğün de erdiği son noktada,

Dokunduğum yakut sureler.

İmanın ışığında

Gösterişli acıların da tebaası iken

İçinde yüzdüğüm ölü mevsim.

Bir kuşun kanadı kanadığında;

Bir düşün yarası tırmıklandığında;

Bir yankının erişimi eksi hanesinde

Ve tepişen yalnızlığın acıyla boyandığı

Her ihtimal,

Her zemin,

Her saklı tebessüm

İlhama sevk eden müteredit kimliği ile

Kalemin de na'şına dolan ay ışığı.

Tereddüsüz sevdim seni

Sevmenin rüştünü ispatladım

Doğduğum güne denk düşen bir tevazu ile

Avuçladım da hicranı

Kökü babamın genlerinde

Aşkın sefasını süren elbet

Bu dünyaya ait olmayan bir sevdalı.

Kopuk mizacım günde kaykılan

Haşmetli gölgelerin vedasına

Alışık olmadığım bir zaman:

Ayrı düştüğüm sol yarım

Aynı bildiğim sağdıcım
Elbet kazanımım mutlak bir rota
Haz etmediğim öfke ve kibre
Sayacın takılı kaldığı metanet ve sebat
Kaba saba olmayan günün
Geceye devir teslim töreni.

Işıyan yüreğimde mutum
Aksıran sesinde yalnızlığın
Övündüğüm mezarım
Patavatsız mağduriyetimle serildiğim
Dingin bir rahle özlemi
Rabbimle baş başa
Devindiğim her hüzünde
Dönüp dönüp başa geldiğim bir merhale.

Koyu gözlerinde gecenin batıl bir hikmet
Sefil sesinde rüzgârın
İçime tıktığım asalet
Göğün de makberi dolunaydan ibaret
Bir gök taşı misali
İçime dolduğum
Geceden aşırđığım
Sebepli sebepsiz sevdiğim
Elbet olmadı asla bir rivayet.

Şimdi bekası rotamın
Yarına ermekle ilintili bir hurafe
İniltisi duyulmaz sesimle kabaran bir ırmak
T/aşkın sefası ile özgür kıldığım yürekten
Aşırđım ben bu sevda masalını
Görünüp görünmediğim ki tevafuk yüklü
Bir keramet
Olmazın oluru hiçliğime dokunmasın kimseler
Kimsesizliğime sahip çıkan Rabbime
Dönük yüzünde hidayetin
Aşkla düştüm bu yola
Aşka düşüp de vardım sona
Son bildiğim aslında başıydı masalın.